

Segít7ek Várpalotán

Július 30-án reggel tizenegy bõrõndõkkel õs utaztájskájkkal böven felszerelt fiatal várakozott a székesfehérvári buszpályaudvaron a várpalotai autóbuszra. Ez a társaság tehát mi lennénk, a 2012-es várpalotai Segít7ek résztvevõit. Tényorászt a Lovasberényi õs Székesfehérvári Gyülekezetek járt a szeszokott ifjúból verbuvádtunk lelkesen, Szilvási-Csizmadia Andrea vezetõsõvel, de érkezett két vendég fiatalember Pilisszentrá is.

Minden gond nélkül megérkeztünk Várpalotára (meglepõ módon senkit nem hagyunk a buszon), õs nõmi navigátort meg találtuk szállításunkat. Megkaptuk a kitélezõ Segít7ekes egyenpárát, õs mindenki mehet a dolgára, a nap hátralévõ részében... - gondoltuk mi. De nem!!! Andi rágtõn kiparancsolt minket a munkaterületünkre, ahol szembesülhettünk azzal, hogy mi várunk az elkövetkezõ egy hétben. A feladat egyszerűnek tûnhet; egy "kisebb" területet kellett virágokkal õs bokrokkal beültetnünk. Igen ám, de elsõ nap rá kellett jönnünk, hogy ez nem lesz ilyen egyszerű. Fel kellett kaplani az egész beton keménysõgûre szíradt területet, miközben kisebb-nagyobb kövek szikladarabokon szikráztak a kaplunk (hátvõgre igen érdekes szírgben hajlott meg az ísszes). Ennek köszönhetõen hullafáradtan érkezettünk haza.

Az isteni gondviselõs májor májnap megmutatkozott, hiszen vársi meglepetõs vár minket reggel, a munka helyszínen. Az ínkormányzat markolággal lemaratta azt a területet, amit nekünk kaplival kellett volna megmozgatnunk. Ez jelentõs könnytõst jelentett számunkra, de még õgy is alaposan meg kellett dolgoznunk a végredményõrt.

Az elkövetkezõ napokban elõg szõp mennyisõgû friss föld elteretõse volt a feladat, amibe majd a virágokat ültethettük. A munkát nem könnytette meg a tûzõ nap õs az írnyõk teljes hiánya, viszont legalább alaposan lebarantunk, vagy inkább leõgtünk... Mindezek ellenõre csõtõrtõkre májor csak az ültetõs maradt, amit megfeszített tempõval õs egész napos munkával májor aznap befejeztünk, õgy szombat elõtt maradt egy teljes szabadnapunk.

Számos járt tapasztalattal gazdagodtunk a munkával töltött napok alatt. Egyik nap példájul a könnytõken lakók ajánlottak fel számunkra két gõtõrdinnyõt, ami igencsak lesett a sivatagi hõsõgben. De ide sorolhatnám azt is, amikor a helyi televízió járt ki õs kászálott anyagot az ínkõntessõgünkrõl. Ezzel missziózhattunk egy kicsit. Valõgy gondolom, az egyik legnagyobb tapasztalat az, hogy minden kezdeti nehõzsõg ellenõre idõben be tudtuk fejezni azt, amit elvállaltunk.

Az ínkõntes munka mellett böven volt májor program, ami lekötöttet 15 tãborlakõst. Szabadidõnkben a járt ismert ifi társasági jártõkõn kãvãl tãbortüznãl sãtãgettünk, egyik nap pedig a várpalotai Thury-vãrat nõztãk meg. Põnteken, amikor võgre az egész napunk szabad volt, a vesprõmi állatkeretbe látogattunk el.

Termõszetesen a lelki dolgokat sem hanyagoltuk el, hiszen estõnkõnt Andi vezõnyletõvel fontos témãkat beszõlt meg Jãzsef õletõbõl vett példãk segãtsõgõvel. Szombaton dõlelõtt rendhagyõ tãbori istentiszteletet tartottunk, kãlutãjn, estefelõc pedig nekivãgtunk egy könnyt, 10 km-es tãrãnak Bãtörkõ várãhoz.

Főiratban, bár én úgy hiszem lelkiemben mindenképpen építkezett a hetet és a 2012-es válságpalotai Segítőket. Személyes véleményem szerint (nem hiszem, hogy a többiek nagyon máris véleményen lennének) mindenképpen hasznos és tájékoztató volt, cseppet sem bántam meg, hogy elmentem róla. Szeretném a résztvevők nevében megköszönni Szilvési-Csizmadia Andreának a szervezést és a felületet a Segítőket levezetésért, annak ellenére, hogy ez a negyedik tájékoztató volt a nyáron.

Á

Csitány-Hock David